

Medundertegnede (Faurshou) kan kun sub-
 sbiairt tiltræde denne Indstilling, da jeg prin-
 cipaliter maa holde for, at Alderstilla-
 gget, tvertimod sin Hensigt, kan virke til at holde
 udygtige Sognefogder, som man dog ikke fin-
 der Anledning til at entledige mod deres Dnsfe,
 i Bestillingen, og at den ordinaire Løn vil
 være tilstrækkelig til at skaffe dygtige Sogne-
 fogder, og skal derfor indstille, at Bestemmelsen
 i § 2 udgaaer.

til § 3.

Naar denne Paragraph udtrykkeligen vil
 opretholde de paa sine Steder Sognefogderne
 tilflydende Indtægter for Forretninger, der ikke
 ligefrem vedkomme deres Sognefogedbestilling,
 maa det naturligtvis forudsættes, at herved
 sigtes til lovlige Indtægter, og de behøve i
 saa Fald ikke at anerkjendes som saadanne i
 nærværende Lov, i hvilken de i intet Tilfælde
 kunne søge deres Lovligheds Hjemmel. Lige-
 som denne Bestemmelse derfor vel helst bør ud-
 gaae, saaledes maa Udvalget antage det samme
 med Hensyn til Paragraphens andet Affnit,
 hvorved uden nærmere Betegnelse eller Betin-
 gelse afvigende Lønningsmaader for Sogne-
 fogderne skulle kunne opretholdes. Hvis Lo-
 ven gik ud paa at indføre en eensartet Løn
 over hele Landet, vilde dette vistnok være ufor-
 eneligt, ikke blot med Fogderiernes høist for-
 skjellige Bestaafenhed, men ogsaa med de meget
 afvigende Forhold i de forskjellige Egne i Lan-
 det. Men Udvalget skønner ikke rettere, end
 at Loven giver tilstrækkeligt Spillerum for at
 alle berettigede Forskjelligheder kunne faae den
 tilbørlige Indflydelse, og den almindelige Re-
 gel, at Lønnen fastsættes til et Pengeveberlag,
 som bestemmes af Amtsraadet og Justitsmint-
 steriet og udbetales af Amtsfondet, synes saa
 naturlig, at der ikke er Grund til derfra at til-
 stede Undtagelser, om man end paa et eller
 andet Sted kunde have søgt at naae det. Des-
 med, hvortil Loven nu anviser Veien, ved
 andre Midler. Saadan Undtagelse maatte
 ialtsald begrundes ved ganske særegne Omstæn-
 digheder og ikke udstrækkes ud over disse.
 Indtil dette skeer, maa Udvalget indstille, at
 Paragraphen aldeles udgaaer.

til § 5.

Udvalget anseer det for det i og for sig
 naturlige og rigtige, at Sognefogderierne or-
 dentligtvis falde sammen med Sognene, saa
 at det kun kan være begrundet i særegne Om-
 stændigheder, ikke blot, naar flere Sogne for-
 enes til eet Fogderi, men ogsaa, hvad der er
 langt almindeligere, naar eet Sogn er deelt i
 flere Fogderier. Da Grunden hertil væsent-
 ligen vil bortfalde, naar det forøgede Arbejde
 kan vederlægges med en større Løn, skal Ud-
 valget foreslaae en lille Forandring i Para-
 graphens Redaction, der tilstgter at forebygge,
 at ikke vis inertia skal opretholde bestaaende
 Adskillelser selv i saadanne Tilfælde, hvori der
 ikke dertil er nogen Grund.

At Lægdsmandsbestillingens Forening med
 Sognefogedbestillingen ikke bliver at regne fra
 Lovens Datum, men fra den 1ste Decbr. 1857,
 vil kunne gjøres klart ved en ringe Foran-
 dring i Udtrykket, og bemærkes det her som en
 Selvfølge, der altsaa ikke behøver udtrykkeligen
 at udtales i Loven, at dermed de hidtil gjæl-
 dende Regler om Lægdsmands Bestikkelse af
 Sessjonen og midlertidige Constitution gjen-
 nem Amtet bortfalder.

Udvalgets Fleertal (Drejer, Faurshou,
 Thomsen) anseer det for særdeles hensigts-
 mæssigt, at der i Loven tilføies en Bestemmelse,
 der sikrer Sognecommunen Indflydelse paa
 hvem der beskikkes til Sognefoged, navnlig
 fordi Communens Beboere have en særdeles
 Interesse i, at den, der som Sognefoged skal
 staae i stadig Berørelse med dem, ved sine per-
 sonlige Egenskaber dertil er fittet, hvilket
 sikkest kan kjendes og bedømmes af Forstander-
 skabet, og fordi Sognefogderne ved Ordningen
 af Communalvæsenet paa Landet, idetmindste
 factisk, er gaaet over til at være for en væsent-
 lig Deel Communens Bestillingsmænd. Et
 dertil sigtende Forslag vil derfor nedensfor blive
 fremsat.

Minoriteten (Glensborg og Lehmann) fin-
 der ingen Anledning til at optage en Bestem-
 melse i Loven, som ligger udenfor dens Om-
 raade, og hvis Hensigtsmæssighed ialtsald er